

Tuleviku koolitee.

Mina elan Tartus. Kui ilm on halb lähen ma kooli bussiga, aga kõige meelsamini sõidan ma kooli rattaga. Nüüd räägin ma milline võiks koolitee olla tulevikus.

Ma ärkan üles. Kui mu pannkoogid maasikamoosiga on söödud, asun ma teele. Kooli lähen igal juhul rattaga. Praegu on hea ilm, aga kui oleks talv ja lumi siis on õnneks kõik rattateed juba hommikuti puhtad ja valgustatud. Ma sõidan alla jõe äärde. Hommikuti on siin vaikne ja väga palju rohelist. Automüra pole üldse, sest autod sõidavad neile ettenähtud tunnelites. Eemalt kostab vaikne trammikolin. Nüüd jõudsin ma jõe äärde. Jõe ääres keset kõrkjaid on väike sadam. Sadamas on mitu väikest paati ning roheline puust ootepaviljon. Sisse ma ei peagi minema, sest jõetramm on juba kohal. Sõidan jõetrammi ja astun ratta kõrvale. Mulle meeldib sõidu ajal vaadata kalu, kes jões ujuvad ja meist mööduvaid paate. Nüüd olengi raekoja platsis. Üle platsi viib rattatee. Mööda seda sõidangi ma kooli poole. Kooli sisse saan ma sõita jalgrattaga ning parkida selle kooli siseparklasse.

Ma väga loodan, et see juhtub minu kooliajal.

Ida Pruul
Tartu Luterlik Peetri Kool
3. klass